

Bergindustriens fellessekretariat

Bergindustriens landssammenslutning (BIL)
Stenindustriens landssammenslutning (SIL)
Pukk- og grusleverandørenes landsforening (PGL)

Til Nærings- og handelsdepartementet,
Postboks 8014 Dep,
0030 OSLO

Oslo, 26. august 2003

Forslag til ny Minerallov - høring

Vi viser til Nærings- og handelsdepartementets brev om denne saken datert 26. mai 2003. Her følger felles kommentarer fra høringsinstansene Bergindustriens landssammenslutning (BIL), Stenindustriens landssammenslutning (SIL) og Pukk- og grusleverandørenes landsforening (PGL).

Med virkning fra august 2003 har disse tre foreningene felles sekretariat. Et viktig poeng med samarbeidet er økt samordning innad i bergindustrien, og økt tyngde og troverdighet utad. SIL, BIL og PGL er de eneste¹ foreningene som eksklusivt fokuserer på å organisere bedrifter i den norske bergverksnæringen. Når vi nå for første gang såpass tydelig står sammen innebærer dette at vi målbærer synspunkter på vegne av hele den norske bergverksnæringen.

Vi har enkelte generelle kommentarer, og deretter en rekke konkrete kommentarer til de enkelte punktene i høringsutkastet.

Generelt

Det er svært gledelig for bedriftene i den norske bergverksnæringen at det nå ser ut til å gå mot en felles lov som skal regulere alt uttak av mineralske ressurser i Norge. Dette er på tide. Prosessen har tatt meget lang tid, over 20 år fra første forsøk på å lage en felles lov. Når det da i 2. avsnitt under Kapittel 1.1. s 3 står at: *... "Det nye forslaget innebærer modernisering, forenklinger og bedre rammevilkår for næringen. Antallet lover reduseres fra fem til en, og det foreslås en bedre koordinering i forhold til annet lovverk (spesielt plan- og bygningsloven)..."* er det udelt positivt for bransjen og svært etterlengtet. Etter en grundig vurdering av det foreliggende høringsutkastet sier vi oss i hovedsak enig i denne karakteristikken.

Innledningsvis ønsker bergindustriens organisasjoner også å presisere at vi satte svært god pris på den positive tone som ble utviklet under møteserien der både grunneierorganisasjoner, bergverksnæring, Bergvesenet og departementet deltok. Det er vårt uttrykte ønske at denne tonen kan legges til grunn for det videre samarbeidet fram mot endelig lovforslag. Det var svært uheldig for vår bransje at det forrige forslaget strandet i Næringskomiteen på Stortinget. Vi ønsker å presisere at vi håper man nå kan unngå noe tilsvarende denne gangen.

¹ Medlemskap i BIL innebærer automatisk medlemskap i PIL/NHO, mens medlemmer i hhv. SIL og PGL må ordne arbeidsgiverspørsmål andre steder. Her er poenget fokus på bergindustriens rammebetingelser.

Bergindustriens Fellessekretariat
BIL, SIL og PGL

Postboks 5487 Majorstua, 0305 OSLO • Besøksadresse Essendropsgt 3 (ved Colosseum kino) • epost pgl@pgl.no
Telefon 23087785/86/87 • Telefaks 23087894 • Hjemmesider www.pgl.no (PGL), www.stenindustrien.no (SIL)

En samlet bransje ser fram til et felles og forutsigbart regelverk.

Kommentarer til høringsutkastet side for side

Kapittel 2.1. Sammendrag, siste avsnitt s. 5.

Det påpekes her at kjente forekomster og eksisterende uttak bør legges inn i kommuneplaner og at planmyndighetene tar hensyn til dette ved plassering av annen aktivitet.

Vi ønsker å gi honnør til departementet for så tydelig og tidlig i forslaget å påpeke det ansvar som planmyndighetene har overfor næringen, og den muligheten planverktøyet er til å redusere konfliktnivået rundt næringens virksomheter.

Kapittel 2.3. Produksjonen, s 9-10.

Det er vår vurdering at de verdier som skapes ved for eksempel videreforedling av stein i Norge fortjener noe grundigere behandling enn bisetningen "og steinbearbeiding" sist i 2. avsnitt s 10. Dette avsnittet kan i endelig versjon enten bygges ut med et par setninger, ev. kan det tas inn et eget avsnitt i kapitlet 2.5 Oversikt over bransjen. Det hadde heller ikke vært ueffent om man underbygget tekst om dette ved i samarbeid med Norges geologiske undersøkelse (NGU) og Statistisk sentralbyrå å hente fram noen tall for slik aktivitet. Vi mener å vite at den er betydelig.

Kapittel 2.8. Utfordringer for mineralnæringen. 3. siste avsnitt s 15.

Det at "næringsliv, forvaltning og forskning *bør* bidra..." låter noe ullent. Det er vel tvilsomt at de nevnte institusjoner vil bidra fordi noen sier de *bør* bidra. Formuleringen kan med fordel i endelig versjon styrkes til for eksempel "aktørene innen næringsliv, forvaltning og forskning har hver på sin måte et eget ansvar til å"...

Videre ønsker vi å signalisere vår støtte til den innsats NGU gjør for bransjen gjennom sin kartlegging av geologiske ressurser. Bergindustriens foreninger er opptatt av å styrke og ivareta denne institusjonens rolle. Vi anser det som viktig at NGU får tilstrekkelige ressurser til å ivareta og videreutvikle en slik rolle.

2. avsnitt s 16:

Det vises her til svenske tall for arealbruk, 0,5 promille av landarealet.

Til orientering finnes det norske tall som ECON fremskaffet for PGL i forbindelse med en utredning av hensiktsmessigheten av en naturavgift. De norske tallene bekrefter bildet av "lite arealkrevende", med et anslag om 0,6 promille av totalt areal. Rapporten legges ved vår høringsuttalelse, slik at departementet kan innarbeide de norske tallene, og for øvrig dra nytte av den kunnskap som rapporten frambringer.

Kapittel 4 Hovedtrekk i forslaget Kapittel 4.1. En mer moderne språkbruk s 19

Departementet ber om tilbakemelding fra høringsinstansene på om begrepene skjerpning, muting og utmål bør byttes med leting, undersøkelsesrett og utvinningsrett.

Det er vår vurdering at det er viktig at folk får en intuitiv forståelse av hva det dreier seg om. Vår klare generelle anbefaling er derfor å bytte til mer moderne språkbruk.

Videre kan det påpekes at begrepene mutbar/ikkemutbar heller ikke er særlig intuitive. Her har vi ikke umiddelbart noen gode forslag til erstatning, men lover å jobbe videre med saken fram til endelig forslag fremmes, og å ta kontakt med departementet dersom det skulle dukke opp noen gode forslag til begreper som kan brukes.

Departementet bruker lengre ut i høringsutkastet også begrepet "prospektør" (s 26). Vi foreslår at dette endres til "leter" og "undersøker".

Kapittel 4.2. Skillet mellom mutbare og ikke mutbare mineraler. side 19

Det foreslås en økning av årsavgiften ved uttak av mutbare mineraler fra 1 promille til 1 prosent.

Det er vår vurdering at den foreslåtte økningen er urimelig høy og vil kunne medføre en betydelig merkostnad for de bedrifter det gjelder. Videre vil dette bidra negativt i den samlede kostnadsvurdering nye bedrifter vil måtte foreta ved vurdering av oppstart i Norge.

Vår hovedkommentar til dette forslaget finnes for øvrig i tilknytning til kapittel 11 s 40-41

Kapittel 4.4. Fri leterett etter alle mineraler s 20

PGL, SIL og BIL mener at den foreslåtte varslingsplikten vil kunne uthule den frie leteretten, som jo i utgangspunktet foreslås innført for å stimulere til økt leteaktivitet. Varslingsplikten vil medføre at opparbeidet kompetanse og strategier vil måtte avsløres før en leter har mulighet til å sikre en undersøkelsesrett. Driver vil ha incitament til å sikre seg gjennom avtale med grunneier så tidlig som mulig, for å unngå at det skapes et spill opp mot andre potensielle drivere. I kommentaren ser det ut til at departementet har erkjent dette gjennom å skrive at "varsling må kunne utelates dersom det vil være uforholdsmessig tyngende".

For mutbare mineraler vil varslingsplikten direkte innebære en begrensning i den frie leteretten som finnes i dag. For ikke-mutbare mineraler er enhver leter avhengig av å oppnå en avtale med grunneier for videre undersøkelser. Fortløpende informasjon til grunneier vil derfor være sentralt for en leter som ønsker en avtale om undersøkelses- og utvinningsrett.

Noen bedrifter leter over områder med mange grunneiere, og selv muntlig orientering vil i så fall kreve mye ekstra arbeid. Dersom en ender opp med et system med varslingsplikt, bør denne i så fall for at den skal være reell og bli etterlevd, etableres på et slikt nivå at en annonse i lokalavisa bør være nok.

En omskriving av varslingsplikten til en oppfordring om fortløpende å holde grunneier informert om planlagte arbeider og resultater vil trolig være vel så hensiktsmessig.

Kapittel 4.5. Undersøkellesstadiet med prøvedrift s 22

Prøvedrift er ikke spesielt vanlig innen pukk og grus, men kan forekomme for eksempel hvis en kunde ber om en leveranse av en viss størrelse for å teste kvaliteten på forekomsten eller lignende. Det er trolig hensiktsmessig ved presentasjon av forslaget om krav om tillatelse til prøvedrift inntil 2000 m³ at det presiseres spesielt at dette gjelder også pukk og grus, slik at det ikke skapes et smutthull der useriøse aktører tar små uttak uten tilsyn under dekke av at "dette er bare prøvedrift, og pukk og grus er unntatt tilsyn/krav om tillatelse på dette".

Kapittel 4.7. Aktørsertifisering på driftsstadiet s 22-23

Her er det viktig å være bevisst på hvor strenge krav som er hensiktsmessige. En viss kompetanse er nødvendig for å hindre useriøse aktører. Det bør neppe stilles krav om spesielle typer formell kompetanse/spesielle utdanninger. Erfaring og annen type relevant realkompetanse bør også kunne kvalifisere til slik godkjenning. Små bedrifter bør kunne kjøpe relevant kompetanse gjennom konsulentoppdrag.

For de med uttak < 25 000 tonn bør det være utvidet tilsynsplikt for å kompensere for at kompetansekravet utelates. Behovet for kompetent og bergmessig drift er også til stede der.

Forslag om unntak for krav om aktørsertifisering < 25 000 tonn bør også gjøres gjeldende for industrimineraler. Naturstein faller i denne sammenheng i en gruppe for seg, mens industrimineraluttak ligner mer på hhv. uttak av byggeråstoffer/mutbare mineraler.

Det spørres videre om det ikke i større grad bør skilles mellom dagbrudd/grustak på den ene siden og underjordsdrift på den andre siden, ettersom det er en stor forskjell i behovet for kompetanse mellom disse, en forskjell som i stor grad ikke er beroende på tonnasjen.

Vi merker oss at departementet på s 22 skisserer at grensen skal gå ved 25 000 tonn, mens det i kapittel 7 side 33 står 25 000 m³. Dette må selvsagt samordnes. Vi mener at 25 000 tonn er en mer hensiktsmessig grense. For de som ikke måtte ha vekt, og dermed bare opererer med masse etter volum, kan grensen settes ved 15 000 m³ masse.

Kapitel 5. Ekspropriasjon s 26

En vesentlig svakhet med eksisterende regelverk er, som nevnt i kapitlet, at en prospektør ikke er sikret retten til å drive, selv etter å ha brukt mange millioner på prospektering. For eksempel kan en bedrift i teorien bruke 2 millioner på å påvise drivbare ressurser av kalk, for så å oppdage at grunneieren selger ressursen/rettigheten til en annen bedrift. Det anses derfor som svært viktig at det finnes en hjemmel i lovverket som tar bedre vare på førstefinneren. Departementets forslag til løsning virker fornuftig.

Det er dog litt uklart i følgende formulering: " *Departementet foreslår en løsning der den prospektøren som har fått ekspropriert en rett til undersøkelse skal få en første rett til ekspropriasjon av retten til utvinning*". Det bør gå klart fram at en prospektør med undersøkelsesrett også kan kreve driftsrett/ekspropriasjon (etter først å ha tilbudt grunneier en kompensasjon til markedsvilkår).

I nest siste avsnitt s 26 snakkes det videre om å åpne for reelle forhandlinger ved at også andre interessenter skal kunne vise sin interesse. Denne formuleringen skaper tvil om i hvilken grad en i forslaget virkelig ønsker å sikre første finners rett.

Kapittel 6.1. Forholdet til Plan- og bygningsloven. s 30

NHD ber om innspill på om det er nødvendig også med tillatelse fra bygningsmyndighetene når tiltaket først er godkjent iht. reguleringsplanbestemmelsene og Bergvesenet i tillegg skal gi en aktørgodkjenning.

Byggesaksregelverket er til dels ganske dårlig tilpasset masse- og andre typer mineraluttak. Dette skyldes i hovedsak at regelverket i PBLs § 93 generelt er tilpasset bygg som reises opp og ferdigstilles, mens mineraluttak er tiltak som pågår over lang tidshorison. For øvrig er det vår erfaring at noen kommuner utnytter regelverkets muligheter for fleksibilitet på en god måte, mens andre blir bokstavtolkere og dermed ender opp med lite hensiktsmessige løsninger, som i neste omgang medfører mindre gode løsninger for kommunens innbyggere, i dette tilfellet bl.a. i form av et dårligere tilbud av for eksempel byggeråstoffer. Følgende svakheter i regelverket kan blant annet pekes på: Krav om ansvarlig utførende og kontrollerende kan vanskelig anvendes direkte, reglene om godkjenning og hvilket kompetansenivå som kreves for de ulike tiltaksklassene settes for strengt, noe som medfører at enkelte tiltak som i utgangspunktet er godt planlagt og har kompetente folk med lang erfaring fra bransjen tilknyttet prosjektet, ikke kommer i gang fordi det stilles for strenge krav om formell utdanning, mens også reglene om sluttkontroll og ferdigattest passer dårlig.

Det er derfor vårt forslag at det passer bedre å regulere mineralnæringen hovedsakelig gjennom Mineralloven, og gjennom PBL kun å fokusere på plansidene av virksomheten. Krav om byggesaksbehandling bør derfor falle bort.

Kapittel 7. Tilsyn med undersøkelsesarbeider og drift s 33

Det foreslås innført hjemmel om å føre tilsyn med alle mineralbedrifter, også de med < 25 000 m³ masse (se vår kommentar til kapittel 4.7 s 22 om m³/tonn).

Dette er udelt positivt for å sikre en seriøs bransje. Det er meget positivt og viktig at dette foreslås lagt hos Bergvesenet og ikke hos kommunene, for å sikre like vilkår.

I Planlovutvalgets rapport nr 2 NOU 2003:14 med opprinnelig høringsfrist 1. desember 2003 (utsendt til høring 20. mai) og med nytt brev datert 7. juli der det skisseres at høringsfristen for bl.a. endring av konsekvensutredningssystemet må flyttes fram til den 1. september foreslås det imidlertid at ansvaret for konsekvensutredninger legges på den enkelte kommune og ikke på Bergvesenet. Dette er et forslag som etter vår oppfatning trekker i motsatt retning, og som vil åpne for ulike rammevilkår fra kommune til kommune. Dette har vi til orientering også påpekt i vår høringsuttalelse til Miljøverndepartementet.

Kapittel 8. Opprydding og sikring s 34-37

Det foreslås plikt til sikring og til opprydding, herunder vurderes innføring av et system med finansielle garantier.

De første to forslagene er uproblematisk. Bransjen får i dag mer enn nok negativ omtale på bakgrunn av negative effekter i driftsperioden, og BIL, SIL og PGL anser det som en fordel at det innføres et system som sikrer at alle aktører sikrer bedriftens anlegg og rydder opp etter seg.

Forslaget om finansielle garantier er etter vår vurdering et viktig men samtidig vanskelig forslag.

Et slikt system bør sikre at ansvaret legges hos det enkelte selskap. Samfunnet bør legge opp til et system som premierer de som tar rehabilitering på alvor og som gjør dette som en del av den daglige drift, noe som også er mest økonomisk. Et system som stiller midler til rådighet til bedrifter som først tar ut de beste ressursene uten å ta hensyn til opprydding, og så ber om midler fra en felles kasse i etterkant bør ikke anbefales. Både felles fond og miljøavgifter i form av at det settes av noen øre/tonn legger opp til at bedriftene kan innta en passiv rolle til opprydding. Dette bør unngås.

En løsning der finansiell garanti i oppstartsfasen i kombinasjon med pant som står seg mot konkurs, slik dette ble skissert i diskusjon med grunneiere, departement og Bergvesenet i den møteserien som ble gjennomført tidlig i prosessen kan trolig være hensiktsmessig.

Garantien bør være i rimelig størrelse, og ikke blokkerende for iverksettelse av tiltaket. Garantien bør vokse i takt med tiltaket, slik at det er mulig å komme i gang. Den bør også begrenses oppad. Ordningen må kunne tilpasses operasjoner med svært varierende oppryddingsbehov og med svært varierende tidshorisonter. Ordningen må ikke føre til konkurransevridning mellom ulike typer bedrifter og i forhold til internasjonal konkurranse.

Det vil være naturlig at avsetninger til kostnader til opprydding reguleres i avtale mellom grunneier og driver, som del av den totale daglige driften. Det er derfor skissert et eget avsnitt om dette i foreliggende utkast til standardavtale. Dette er trolig en grei måte å ordne dette på.

Systemet for garantier mot forurensninger og ulykker i deponi (mineralavfallsdirektivets kategori A) bør samordnes med garantier for enklere typer opprydding. De samme prinsipper for garantistillelse bør anvendes innenfor begge områdene.

Under omtale av skattemessige avsetninger til opprydding, 2. avsnitt s 37, sier departementet at det er liten realisme i å få til en slik løsning. Vi vil allikevel påpeke at dette er den løsningen bransjen ser som aller mest hensiktsmessig, og at de sterke samfunnsmessige interesser i at det ryddes opp bør tilsi at man allikevel gir et spesielt unntak for avsetninger til dette formål. PGL tok dette opp med Finansdepartementet i brev av 18. april 2001, og fikk som svar at dette ville bli tatt opp til vurdering på et senere tidspunkt. Vi viser til dette brevet.

Situasjonen er at avsetninger til framtidig istandsetting av massetak betraktes i dag av likningsmyndighetene som regnskapsmessige avsetninger, og det gis ikke skattemessig fradrag i inntektene for slike kostnader på det tidspunkt de settes av. Størstedelen av istandsettingen kommer som regel på et tidspunkt der inntektene fra salg av produkter fra forekomsten er lave eller bortfalt. Situasjonen blir at bedriften ikke får skattemessig fradrag for deler av produksjonskostnadene.

Dersom det etableres en ordning med finansielle garantier ber bergindustrien om at en bred prosess i samarbeid med industrien gjennomføres for å etablere en hensiktsmessig modell.

Kapittel 10. Større undersøkelses- og utvinningsområder s 39

Industrien ser meget positivt på at størrelsen av undersøkelses- og utvinningsområder økes. I kombinasjon med lavere avgifter for undersøkelsesretten de første årene, er dette noe som kan bidra til økt prospekteringsvirksomhet. Det er spesielt viktig at avgiftsnivået ligger på tilsvarende nivå som våre naboland.

Det virker fornuftig å ha en øvre begrensning på undersøkelsesområdet (i motsetning til hva Sverige har) for å slippe at store områder blir båndlagt uten at det skjer noe og dels for å unngå synsing om hva en bedrift kan make å undersøke.

Kapittel 11. Gebyrer og avgifter s 40-41

Det foreslås en økning i årsavgiften for mutbare mineraler mutingsavgift til grunneier fra 1 promille til 1 prosent. Det er vår vurdering at denne økningen er urimelig høy og vil kunne medføre en betydelig merkostnad for de bedrifter det gjelder. Videre vil den bidra negativt i den samlede kostnadsvurdering nye bedrifter vil måtte foreta ved vurdering av oppstart i Norge. Etter omfattende nedleggelse av bergverk som har drevet på mutbare mineraler, finnes det i dag bare to bergverksbedrifter i Norge som utvinner mutbare mineraler. En ytterligere forverring av rammevilkårene innenfor denne sektoren vil ikke være i samsvar med målet om økt aktivitet i industrien. Årsavgiften bør beholdes uendret på en promille.

Dersom departementet allikevel skulle velge å endre beregningen av avgiften, bør det defineres klarere hva som er omsetningsgrunnlaget. Omsetning fra andre deler av virksomheten, for eksempel utleie av lokaler eller lignende bør ikke være med i grunnlaget.

Forslag om innføring av gebyr på bl.a. tilsyn. Vi ønsker å påpeke under dette punktet at bransjen skaper store verdier og skatteinngang, og at dette i hvert fall delvis bør dekke tilsynet med bransjens aktiviteter.

Videre ønsker vi å påpeke at nivået på et slikt gebyr må være rimelig. Nivået bør stå i forhold til den tilsynsjobb som utføres, og tilsynet bør ha elementer av rådgivning overfor aktøren.

Dersom tendensen med stadig reduserte offentlige bevilgninger fortsetter, bør det legges inn en mekanisme som hindrer at dette medfører økte gebyrer, m.a.o. bør det legges inn en begrensning om at økning i gebyr ikke bør være høyere enn prisstigning. En ser for eksempel at gebyrer pålagt fra kommunens side i forbindelse med reguleringssaker varierer sterkt i størrelse og i enkelte tilfeller settes urimelig høyt. Vi ønsker å benytte sjansen til å gjøre NHD oppmerksomme på dette forholdet, og vil gjøre det samme overfor Miljøverndepartementet ved høring av Planlovutvalgets andre delrapport.

Kapittel 12. Samiske interesser s 42-43

Det vises i forslaget til ny Finnmarkslov, og vi forstår det slik at særregler for Finnmark på bergverkssiden er et resultat av forslaget til Finnmarkslov, men at det som der vedtas vil medføre endringer i den nye Mineralloven på et senere tidspunkt. I og med at forslagene er knyttet til endringer i den nåværende bergverksloven som sannsynligvis blir erstattet av den nye mineralloven, så må det antas at det kommer forslag til endringer i denne som en konsekvens av behandlingen av forslaget til Finnmarkslov. Det er ønskelig at bransjen får anledning til å fremme sine synspunkter i den forbindelse (verken BIL, SIL eller PGL kan se at vi har mottatt noe forespørsel om høringsuttalelse til Finnmarksloven). Dersom det planlegges egne forskrifter om dette hjemlet i Mineralloven, forutsetter vi at bergindustriens organisasjoner konsulteres når slike forskrifter utformes.

Den usikkerheten som fremdeles hersker med hensyn til forvaltningen av områder med samiske interesser virker sterkt dempende på mineralbransjens prospekteringsinteresse og investeringer i igangværende virksomhet, og er således i strid med intensjonen med den nye Mineralloven. Vi peker i denne forbindelse på det geologiske potensialet som ligger i nordområdene, og at forutsigbare rammebetingelser er viktig også i samiske områder.

Vi finner grunn til å understreke at bergverksbransjens tilstedeværelse i ulike lokalsamfunn i Norge oppfattes som et gode bl.a. gjennom de arbeidsplasser som tilbys. Bransjen har strenge regler for hvordan vi kan oppføre oss, og både bedriftene og organisasjonene i bransjen er sterkt opptatt av en bærekraftig utvikling i dialog med omgivelsene. Vi har stor tro på at slik tilstedeværelse også i samiske områder kan utvikles til beste for lokalsamfunn inkl. ev. urbefolkning, ansatte, bedrift og storsamfunn.

Kapittel 14. Lovtekst s 45

I tillegg til de forslag som er kommentert over, ønsker vi også å kommentere følgende paragrafer i selve lovutkastet spesielt:

§ 2. Geografisk virkeområde s 45

Her skisseres at "... *indre farvann*..." foreslås ekskludert.

Vi ønsker å peke på at dette vil kunne ha konsekvenser for det som måtte finnes av undersjøisk gruvedrift, dvs. gruvedrift fra land der driftsområdet strekker seg ut under sjøbunnen. Eksempler på dette er Norcem's anlegg i Brevik, tidligere også for eksempel Fosdalen. Grunneierretten gjelder så vidt vi forstår "så langt ut en hest kan va", deretter er staten grunneier. Hva skjer med plikter og rettigheter når en er utenfor hestens maksimale vadedybde? Dette bør presiseres i lovforslaget.

"Videre har såkalt "dredging" av sand fra sjøbunnen fått økende betydning i europeisk sammenheng, og foregår til en viss grad også i Norge. Det må antas at interessen for slikt uttak vil øke. Dette bør reguleres, etter vår oppfatning er det trolig mest hensiktsmessig om slik regulering skjer innenfor rammen av Mineralloven.

§ 4. Eiendomsrett, lengre nede s 45

Her skisseres det at grunneieren har rett til de ikkemutbare mineralene, mens staten har rett til de mutbare. Hvem har eiendomsretten til hulrommene? Vanligvis er dette driver, men det finnes ikke betydelig rettspraksis på området. Bedriftene bør huske på å ta det inn i avtale med grunneier. Vi gjør med dette departementet oppmerksom på problemstillingen.

§ 11. Søknad om undersøkelsesrett s 46

Setningen om at "*Undersøkeren kan ikke få en undersøkelsesrett i samme område.*" bør gjøres klarere.

§ 46. Igangsetting og stans av drift s 52

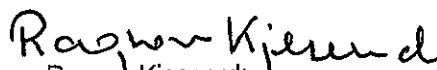
Driftshvile er et virkemiddel som bør kunne nyttes strategisk av driver for å sikre ressurser i et lengre perspektiv. Det er en fordel at det enkelte konkrete tilfellet som skissert vurderes av Bergvesenet med jevne mellomrom, slik at det ikke brukes i motsatt hensikt (for å legge ressursen død). Bransjen finner imidlertid at den foreslåtte perioden på "driftshvile inntil 3 år av gangen" er noe kort. Vi kunne ønske oss at loven i stedet åpnet for driftshvile i inntil 5 år av gangen. Grunneier må selvsagt ivaretas også i en driftshvileperiode. Dette er så vidt vi forstår ivaretatt i utkast til standardkontrakt.

Dette oppsummerer de kommentarene vi har til dette høringsutkastet.

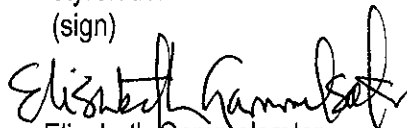
Med vennlig hilsen
på vegne av Bergindustriens fellessekretariat
BIL SIL og PGL

Ragnar Hagen
styreleder BIL
(sign)

Ragnar Kjeserud
styreleder SIL
(sign)

Elisabeth Gammelsæter
sekretariatsleder

Kjell Apeland
styreleder PGL
(sign)